Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

„Neghiniță"

după povestea cu același nume

de

Barbu Ștefănescu Delavrancea

„Neghiniță"

după povestea cu același nume

de

Barbu Ștefănescu Delavrancea

A fost odată o babă bătrînă-bătrînă care, ziulica întreagă
ședea singură acasă și tot împletea la ciorap.

A fost odată o babă bătrînă-bătrînă care, ziulica întreagă
ședea singură acasă și tot împletea la ciorap.

Moșul ei era mereu plecat după treburi: ba la tîrg, ba la ar
iar baba, rămasă singură, nu mai putea de urît.

Moșul ei era mereu plecat după treburi: ba la tîrg, ba la ar
iar baba, rămasă singură, nu mai putea de urît.

Tare drag i-ar mai fi fost băbuței să aibă și ea un copil, chia
și un prichindel cît ghemul, numai să-i spună și ei cineva „mamă"

Tare drag i-ar mai fi fost băbuței să aibă și ea un copil, chia
și un prichindel cît ghemul, numai să-i spună și ei cineva „mamă"

Și cum se gîndea ea așa, deodată, în apropierea ei, băbuța auzi un glas subțirel

– Dar un băiețel cît un bob de neghină n-ai vrea?

– Ba aș vrea, cum să nu, zise baba. Dar cine ești tu ?

– Eu sînt Neghiniță. De mic ce sînt, pătrund în urechile oamenilor și le ascult gîndurile ...

Și cum se gîndea ea așa, deodată, în apropierea ei, băbuța auzi un glas subțirel

– Dar un băiețel cît un bob de neghină n-ai vrea?

– Ba aș vrea, cum să nu, zise baba. Dar cine ești tu ?

– Eu sînt Neghiniță. De mic ce sînt, pătrund în urechile oamenilor și le ascult gîndurile ...

Și băbuța se pomeni deodată în palmă cu un băiețel cît neghina,..

Și băbuța se pomeni deodată în palmă cu un băiețel cît neghina,..

...cu părul bălai, cu ochișorii ca două scîntei și proptit țanțoș
pe picioruşele lui ca niște firișoare de păianjen.

...cu părul bălai, cu ochișorii ca două scîntei și proptit țanțoș
pe picioruşele lui ca niște firișoare de păianjen.

Dar nici nu prinse bătrîna să se bucure îndeajuns, că Neghini
o și porni pe o undă de adiere, înspre arie, să-l cunoască
taică-său.

Dar nici nu prinse bătrîna să se bucure îndeajuns, că Neghini
o și porni pe o undă de adiere, înspre arie, să-l cunoască
taică-său.

Și cît ai clipi, ajunse acolo. Mult se mai bucură unchiașul
că are și el un fecior.

Și cît ai clipi, ajunse acolo. Mult se mai bucură unchiașul
că are și el un fecior.

lar Neghiniță, ca să arate ce vrednic e, începu a ciupi caii și
făcu astfel să fugă, de parcă ar fi avut douăzeci de bice p
șalele lor.

lar Neghiniță, ca să arate ce vrednic e, începu a ciupi caii și
făcu astfel să fugă, de parcă ar fi avut douăzeci de bice p
șalele lor.

Tocmai atunci trecea pe acolo un negustor.

- Moşule, zise el, cine mînă caii aşa de grozav, că eu aud „h
hăi, hi hăi“ şi nu văd pe nimeni?

Tocmai atunci trecea pe acolo un negustor.

- Moşule, zise el, cine mînă caii aşa de grozav, că eu aud „h
hăi, hi hăi“ şi nu văd pe nimeni?

-Iată, zise moșul, am și eu un copil, mic cît neghina, dar cu mintea cît zece ca mine și ca dumneata.

-Iată, zise moșul, am și eu un copil, mic cît neghina, dar cu mintea cît zece ca mine și ca dumneata.

Cînd auzi de așa minune, negustorul nu se lăsă și stărui atîta
lîngă moșneag să i-l vîndă pe Neghiniță, încît tîrgul se făc

Cînd auzi de așa minune, negustorul nu se lăsă și stărui atîta
lîngă moșneag să i-l vîndă pe Neghiniță, încît tîrgul se făc

Negustorul îl duse pe Neghiniță la curtea domnească, să
arate împăratului.

Negustorul îl duse pe Neghiniță la curtea domnească, să
arate împăratului.

Mult se mai minunară împăratul și curtenii cînd îl văzură p
Neghiniță!

Mult se mai minunară împăratul și curtenii cînd îl văzură p
Neghiniță!

lar împăratul dădu poruncă să i se facă lui Neghiniță un pala
cît o nucă de mare, cu totul și cu totul de aur.

lar împăratul dădu poruncă să i se facă lui Neghiniță un pala
cît o nucă de mare, cu totul și cu totul de aur.

Și după ce împăratul și curtenii se minunară cît se minunară,
începură sfatul. Iar Neghiniță, după cum îi era obiceiul, . . .

Și după ce împăratul și curtenii se minunară cît se minunară,
începură sfatul. Iar Neghiniță, după cum îi era obiceiul, . . .

. . . se strecură, pe rînd, în urechile tuturor curtenilor şi dup
ce le află gîndurile, se grăbi să le şoptească împăratului.

. . . se strecură, pe rînd, în urechile tuturor curtenilor şi dup
ce le află gîndurile, se grăbi să le şoptească împăratului.

Astfel împăratul se pomeni deodată că poate
cunoaşte gîndurile oamenilor. Dar nici nu-i
trecu măcar prin minte că Neghiniţă îi spune
tot ce gîndesc cei din jur, ci îşi închipui că
el însuşi are acest dar.
Aşa află împăratul că în timpul sfatului ...

Astfel împăratul se pomeni deodată că poate
cunoaşte gîndurile oamenilor. Dar nici nu-i
trecu măcar prin minte că Neghiniţă îi spune
tot ce gîndesc cei din jur, ci îşi închipui că
el însuşi are acest dar.
Aşa află împăratul că în timpul sfatului ...

... unul dintre curteni visează băuturi, altul averi, al tre
se gîndește la logodnica lui, un altul la mîncăruri și numai u
singur era cu mintea la treburile împărăției.

... unul dintre curteni visează băuturi, altul averi, al tre
se gîndește la logodnica lui, un altul la mîncăruri și numai u
singur era cu mintea la treburile împărăției.

-Vă zboară gîndurile aiurea cînd eu vă cer sfatul pentru treburile împărăției, tună împăratul în timp ce Neghiniță chicotea bucuros de pozna făcută.

-Vă zboară gîndurile aiurea cînd eu vă cer sfatul pentru treburile împărăției, tună împăratul în timp ce Neghiniță chicotea bucuros de pozna făcută.

Intr-o zi, ca să-și rîdă de împărat, Neghiniță îi șopti în ureche să alunge pe toți curtenii mai vechi. Impăratul nu bănui pozna și, crezînd că lui însuși i-a venit acest gînd , . . .

Intr-o zi, ca să-și rîdă de împărat, Neghiniță îi șopti în ureche să alunge pe toți curtenii mai vechi. Impăratul nu bănui pozna și, crezînd că lui însuși i-a venit acest gînd , . . .

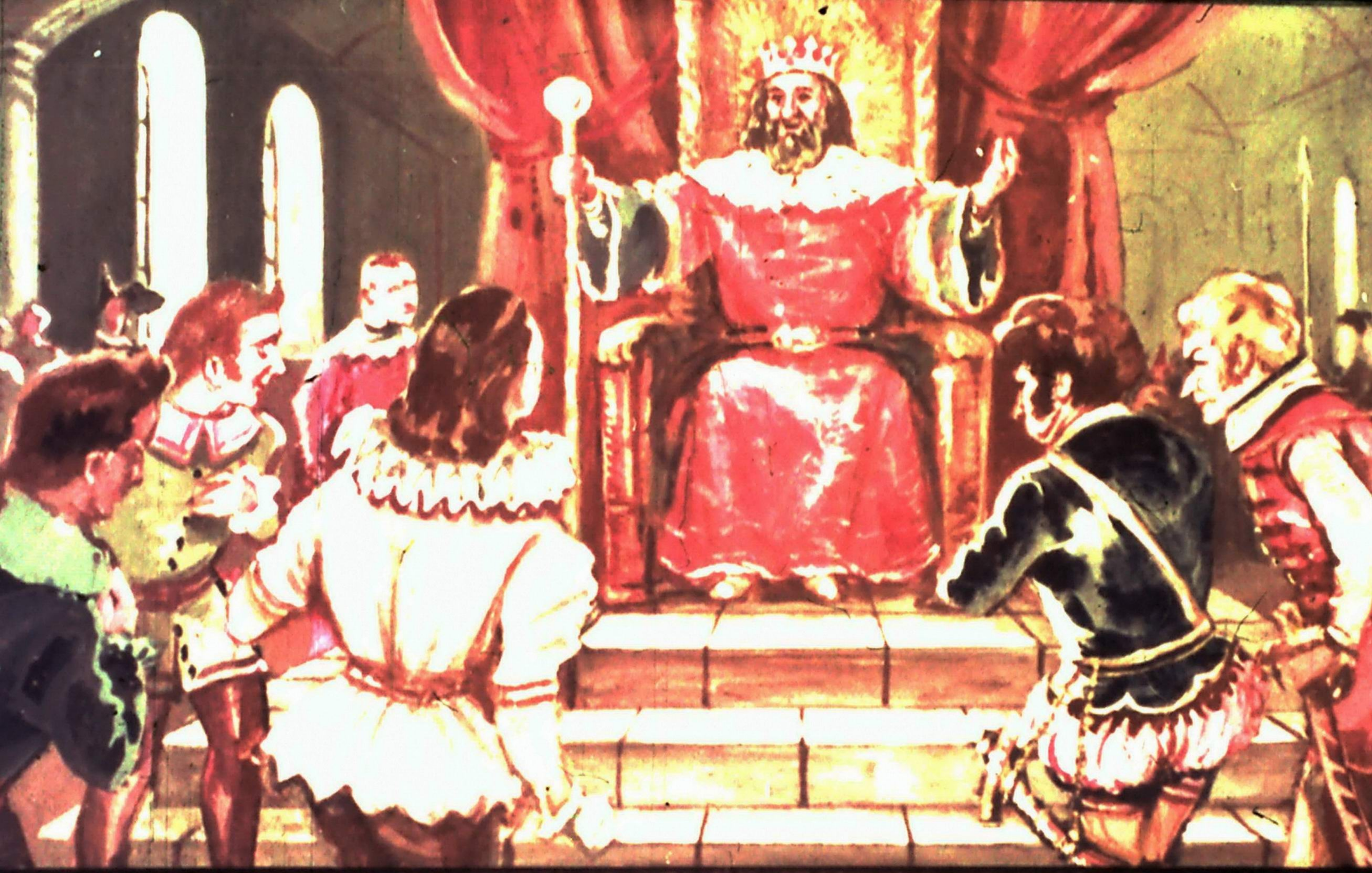

. . . făcu întocmai și își alcătui un nou sfat, cu alți oameni
Dar iată că, abia ajunși la putere , . . .

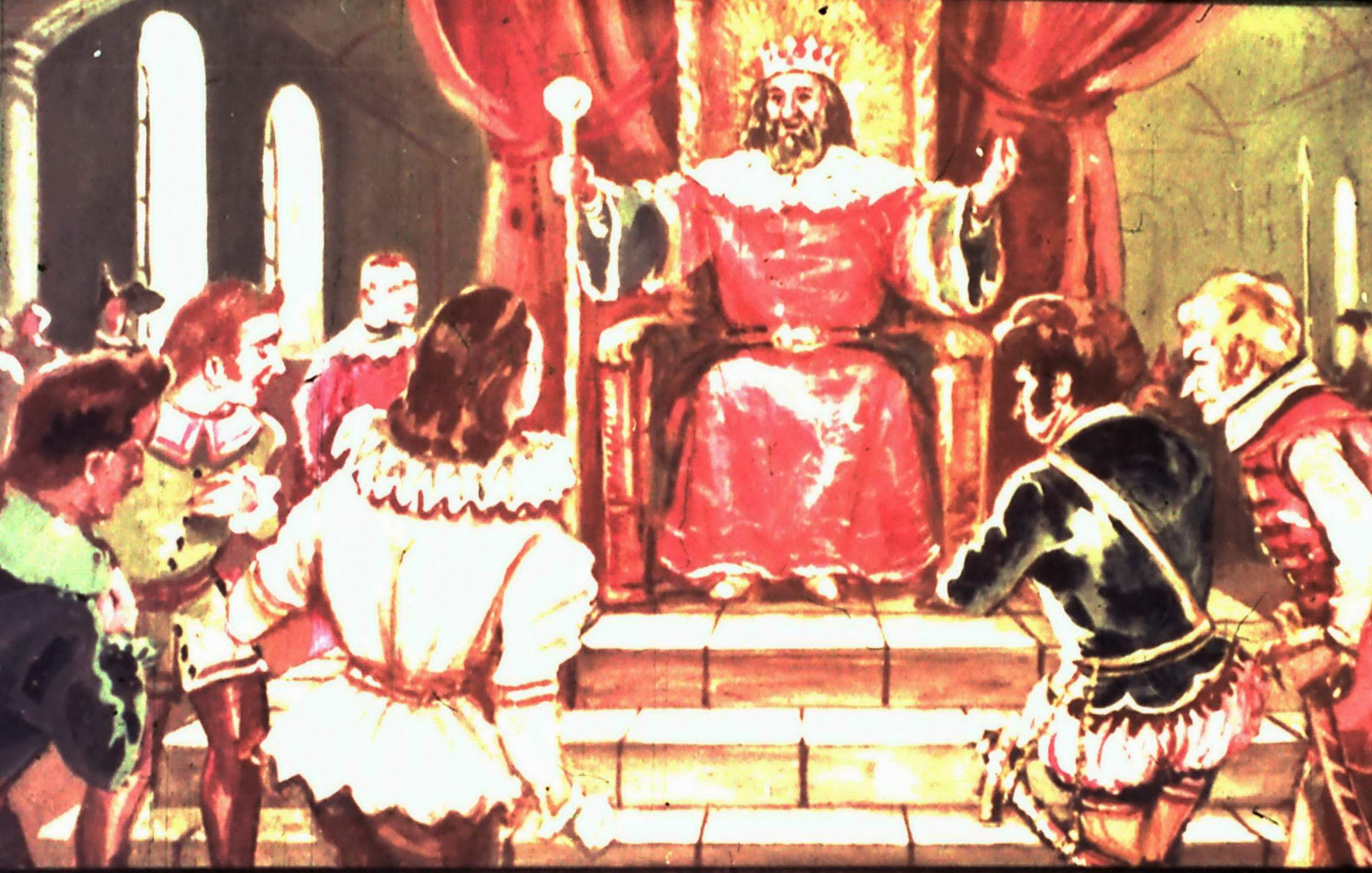

. . . făcu întocmai și își alcătui un nou sfat, cu alți oameni
Dar iată că, abia ajunși la putere , . . .

... noii curteni îl alungară pe împărat din scaunul domnesc. Neghiniță pe umărul lui, împăratul ieși plîngînd din cetate și apucă să cutreiere împărăția în lung și în lat.

... noii curteni îl alungară pe împărat din scaunul domnesc. Neghiniță pe umărul lui, împăratul ieși plîngînd din cetate și apucă să cutreiere împărăția în lung și în lat.

Și de ce vedea se minuna și-l întreba pe Neghiniță:

— Neghiniță, de ce-l bat pe omul acela de răcnește ca din gură de șarpe?

— Fiindcă împăratul e surd și n-aude.

Și de ce vedea se minuna și-l întreba pe Neghiniță:

— Neghiniță, de ce-l bat pe omul acela de răcnește ca din gură de șarpe?

— Fiindcă împăratul e surd și n-aude.

- Neghiniță, de ce-or fi atîția oameni goi și desculți?
- Fiindcă împăratul e orb și nu vede.

- Neghiniță, de ce-or fi atîția oameni goi și desculți?
- Fiindcă împăratul e orb și nu vede.

- Neghiniță, de ce-or munci unii și noaptea de dau în brînci?
- Ca să doarmă împăratul și ziua, de i-o veni poftă.

- Neghiniță, de ce-or munci unii și noaptea de dau în brînci?
- Ca să doarmă împăratul și ziua, de i-o veni poftă.

Și atîtea îi arătase Neghiniță, că împăratul căzu pe gînduri, cu
pănind cît de nedrept, surd și lacom poate fi stăpînitorul țăr

Și atîtea îi arătase Neghiniță, că împăratul căzu pe gînduri, cu
pănind cît de nedrept, surd și lacom poate fi stăpînitorul țăr

- Ei Neghiniță! Acum s-ajung împărat și aș ști eu să fac cu
e bine!
Dar nu sfîrși împăratul bine vorba, că văzu venind o ștafetă,

- Ei Neghiniță! Acum s-ajung împărat și aș ști eu să fac cu
e bine!
Dar nu sfîrși împăratul bine vorba, că văzu venind o ștafetă,

...care-i aduse vestea că poporul îl vrea din nou domn.

...care-i aduse vestea că poporul îl vrea din nou domn.

Cînd îl văzu pe împărat iarăși în scaunul domnesc, Neghiniță
întrebă de-și mai amintește de tot ce a văzut în pribegi
Dar împăratul nu-i răspunse...

Cînd îl văzu pe împărat iarăși în scaunul domnesc, Neghiniță
întrebă de-și mai amintește de tot ce a văzut în pribegi
Dar împăratul nu-i răspunse...

Intr-o zi, Neghiniță intră iarăși în urechea împăratului. Dar
știu cum făcu el, că împăratul simți și, cînd scutură urech
în podul palmei,...

Intr-o zi, Neghiniță intră iarăși în urechea împăratului. Dar
știu cum făcu el, că împăratul simți și, cînd scutură urech
în podul palmei,...

...îl găsi pe Neghiniță. Acum înțelese împăratul că tot ce cr
zuse că gîndește chiar el, îi șoptise de fapt Neghiniță.

...îl găsi pe Neghiniță. Acum înțelese împăratul că tot ce cr
zuse că gîndește chiar el, îi șoptise de fapt Neghiniță.

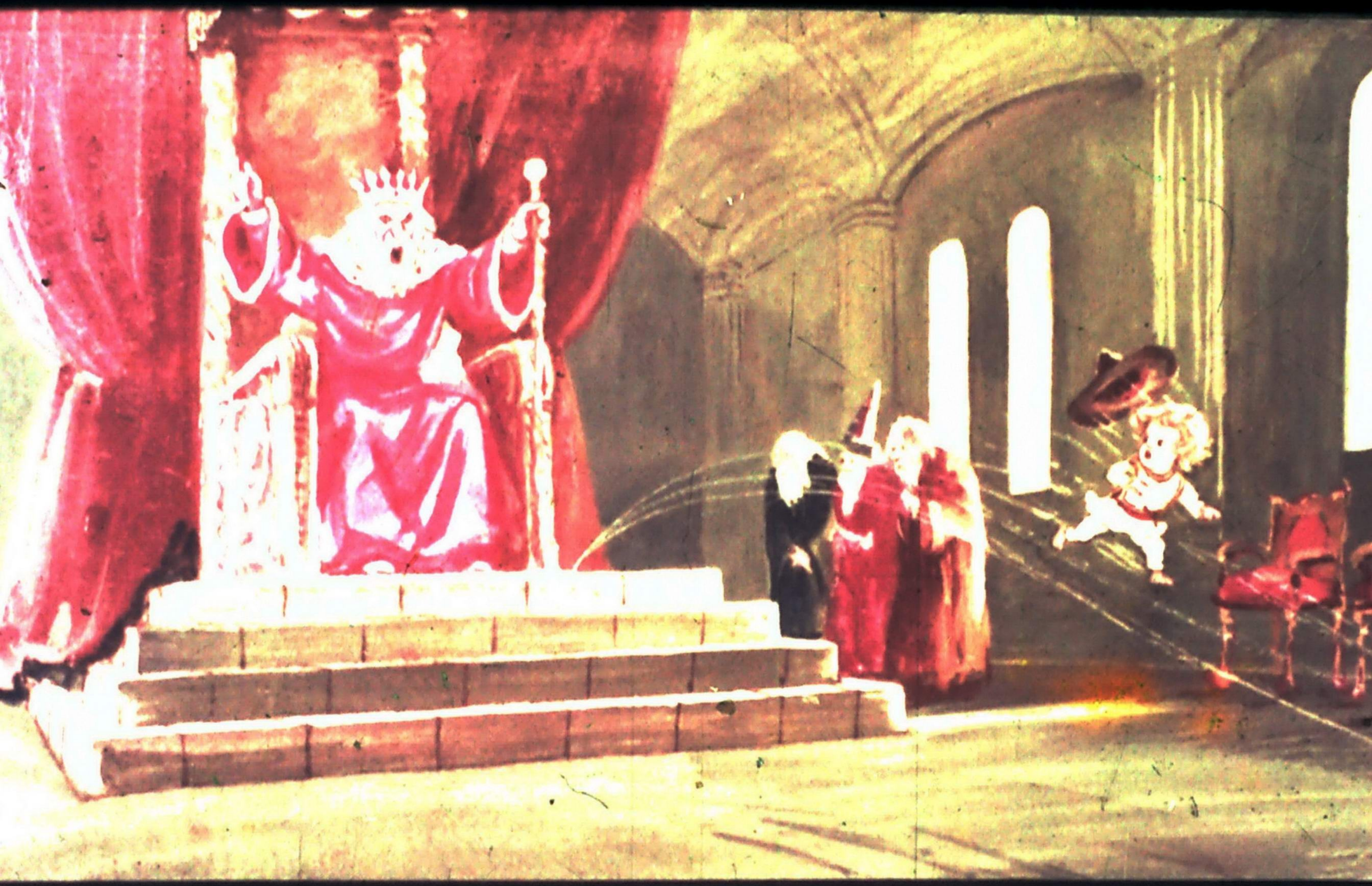

- Așa! Tu mi-ai fost? Tu m-ai făcut să cad din scaunul împărăți
strigă împăratul înfuriat. Și drept pedeapsă îl goni de la pal

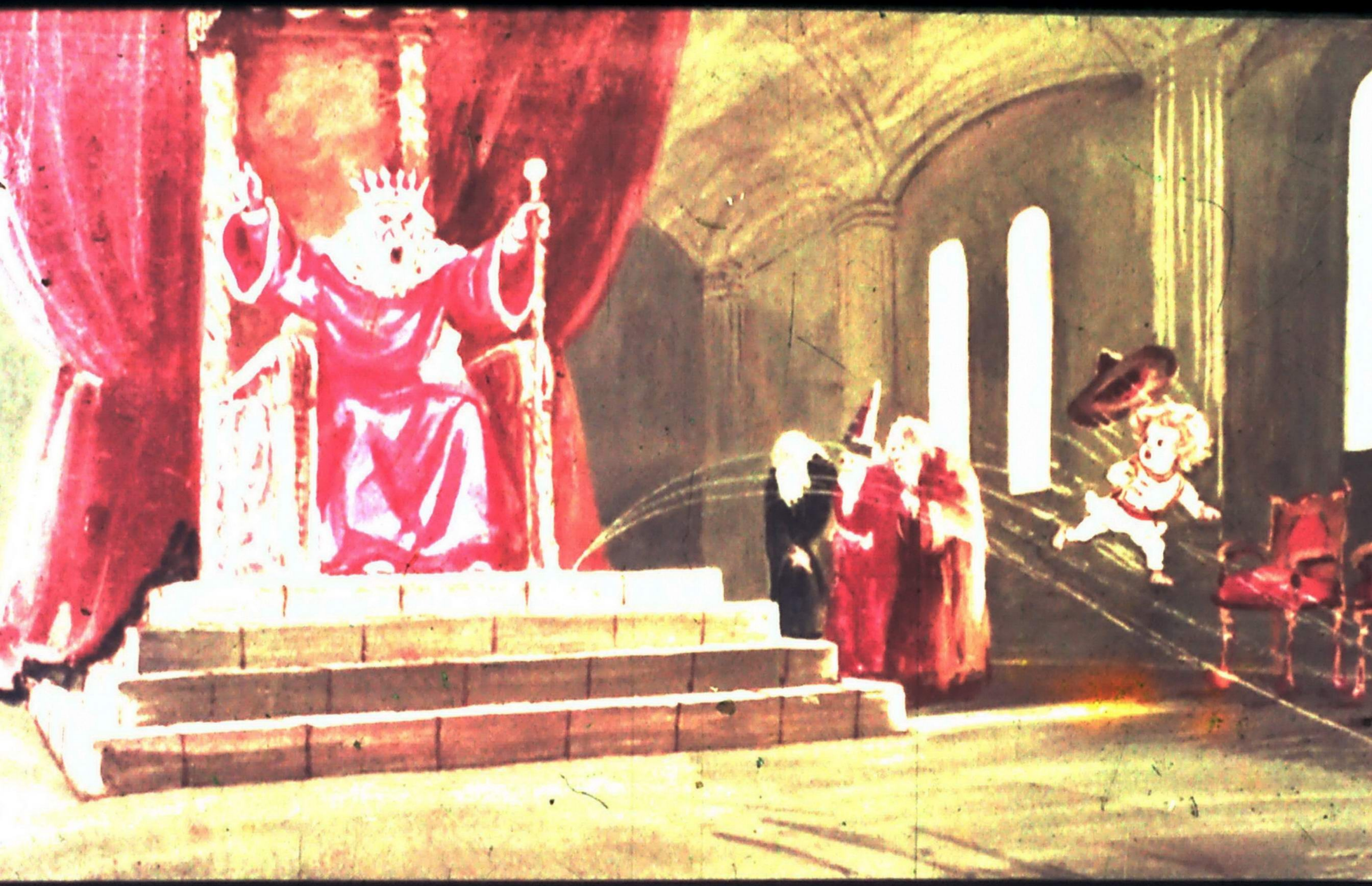

- Așa! Tu mi-ai fost? Tu m-ai făcut să cad din scaunul împărăți
strigă împăratul înfuriat. Și drept pedeapsă îl goni de la pal

Și Neghiniță se întoarse iarăși la bordeiul babei și al moșulu
alături de care trăi în liniște și pace, mîngîindu-le bătrînețil

Și Neghiniță se întoarse iarăși la bordeiul babei și al moșulu
alături de care trăi în liniște și pace, mîngîindu-le bătrînețil